

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина України Балаценка Ігоря Володимировича щодо офіційного тлумачення положень пункту 2 частини першої статті 445 Кримінального процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 58 Конституції України, частини першої статті 5 цього кодексу

м. К и ї в
18 квітня 2016 року
№ 24-у/2016

Справа № 1-32/2016

Конституційний Суд України у складі суддів:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина України Балаценка Ігоря Володимировича щодо офіційного тлумачення положень пункту 2 частини першої статті 445 Кримінального процесуального кодексу

України у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 58 Конституції України, частини першої статті 5 цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин України Балаценко І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 2 частини першої статті 445 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 58 Конституції України, частини першої статті 5 Кодексу в аспекті питання, чи можуть бути переглянуті Верховним Судом України судові рішення суду касаційної інстанції, ухвалені до 28 березня 2015 року, з підстав, передбачених пунктом 2 частини першої статті 445 Кодексу в редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII (далі – Закон).

Автор клопотання зазначає, що 24 грудня 2015 року Судова палата у кримінальних справах Верховного Суду України (далі – Судова палата) відмовила захиснику у задоволенні заяви про перегляд Верховним Судом України ухвали Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, поданої на підставі неоднакового застосування норм Кодексу.

Закон набрав чинності 28 березня 2015 року, тож, на думку Судової палати, перегляду підлягають судові рішення суду касаційної інстанції, ухвалені після 28 березня 2015 року. Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ розглянув справу 15 січня 2015 року, тобто до набрання чинності Законом, отже, повноважень

переглядати судові рішення суду касаційної інстанції, ухвалені з підстав, визначених пунктом 2 частини першої статті 445 Кодексу, до 28 березня 2015 року, Судова палата не має. Також Судова палата вказала на відсутність передбаченої статтею 58 Конституції України зворотної дії в часі норм Кодексу, звернувши увагу на неможливість повернення процесуальних дій відповідно до положень статті 5 Кодексу, та зазначила, що пункт 2 частини першої статті 445 Кодексу слід застосовувати з дня набрання чинності Законом. Судова палата дійшла висновку, що „предметом перегляду Верховного Суду України із зазначеної підстави можуть бути лише ухвали суду касаційної інстанції, постановлені 28 березня 2015 року і пізніше“.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні положень Кодексу, автор клопотання стверджує, що Судова палата 25 червня 2015 року розглянула заяву заступника Генерального прокурора України щодо перегляду Верховним Судом України судового рішення суду касаційної інстанції, ухваленого 19 березня 2015 року (тобто до набрання чинності Законом). У мотивувальній частині постанови Верховного Суду України від 25 червня 2015 року вказано, що відповідно до пункту 2 частини першої статті 445 Кодексу підставою для перегляду судових рішень Верховним Судом України у цій справі є неоднакове застосування судом касаційної інстанції норми, передбаченої статтею 384 Кодексу.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційне звернення посилається також на окремі думки суддів Верховного Суду України, додані до постанови Верховного Суду України від 24 грудня 2015 року.

Балащенко І.В. вважає, що неоднозначне застосування положень пункту 2 частини першої статті 445 Кодексу призвело до порушення його права на доступ до правосуддя, закріпленого частиною першою статті 55

Конституції України та пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 29 березня 2016 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до частини другої статті 147, пункту 2 частини першої статті 150 Конституції України питання, порушене у конституційному зверненні, підвідомче Конституційному Суду України.

Згідно зі статтею 43 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Балащенко І.В. є належним суб'єктом права на конституційне звернення з питань офіційного тлумачення Конституції України та законів України.

Конституційне звернення за формою і змістом відповідає вимогам статей 38, 42 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, є підстави для відкриття конституційного провадження у цій справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 38, 42, 43, 46, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

відкрити конституційне провадження у справі за конституційним зверненням громадянина України Балащенко Ігоря Володимировича щодо офіційного тлумачення положень пункту 2 частини першої статті 445

Кримінального процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 58 Конституції України, частини першої статті 5 цього кодексу.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ